

[Poul Møller.]

til finansudvalget. Det er ad omveje blevet offentligheden bekendt, at et sådant aktstykke ikke er tilsendt finansudvalget. Man havde altså ikke søgt, heller ikke efter regnskabsårets slutning, og det er først, da denne sag fremkommer, at man søger, i december 1961, altså for få måneder siden, og prøver på at dække forholdet ind.

Nu har en nærmere undersøgelse imidlertid vist, at tallet 417 153 kr. ikke var det beløb, der var anført i regnskabsåret 1960-61 uden bevilling, men at tallet retteligt var 786 980 kr., et beløb, som man slet ikke havde søgt bevilling til, men som man havde anvendt til seminariets opførelse, og dette er først blevet klarlagt ved en undersøgelse, som er foretaget af departementschef Dybdal på statsrevisorernes foranledning.

Jeg skal som sagt ikke foregribe statsrevisorernes betænkninng, men jeg vil gerne have den højtærede undervisningsminister til i dag at give det høje ting en redegørelse for, hvorfor regnskabet for 1960-61 udviser et ubevilget beløb på 417 153 kr., mens det retteligt burde være 786 980 kr., og hvorfor man ikke har forsøgt at bringe dette forhold i orden senest ved tillægsbevillingsloven for 1960-61, vedtaget her i tinget i foråret 1961, da dog udgiften er afholdt allerede i sommeren 1960 og der derfor havde været rigelig tid til at bringe sagen i orden. Om disse forhold ønsker jeg altså en redegørelse. Jeg ønsker også en redegørelse for, hvad man i det høje undervisningsministerium vil foretage sig for at undgå tilsvarende ting i fremtiden, således at bevillingsmyndigheden kan føle sig sikker på, at når den giver en bevilling, finder der for det første ikke de store overskridelser sted på byggearbejder, som der her er tale om, og man for det andet sikrer sig bevillingsmyndighedens tilslutning til sådanne overskridelser og forandringer, inden de finder sted, og ikke giver tilsagn om, at andre vil betale nogle af de penge, vi kommer til at dække ind i det høje folketing.

Jeg udbeder mig altså den højtærede undervisningsministers svar.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):
Jeg takker finansudvalget for tilslutning

til forslaget, og jeg vil også gerne rette en tak til finansudvalget for det meget store arbejde, det har udført i denne sag. Videre vil jeg også takke dels hele finansudvalget, dels det flertal, der er tale om for nogle få ændringsforslags vedkommende, fordi man har givet tilslutning til de ændringsforslag, der er stillet af de forskellige ministre. Det drejer sig, som det er oplyst, om 733 ændringsforslag i alt, så jeg tror, det høje ting nok er klar over, at det har været et stort og et omfattende arbejde, finansudvalget har udført, og jeg takker for den grundighed og nøjagtighed, hvormed dette arbejde er udført.

Jeg for mit vedkommende har ikke mange bemærkninger at gøre til det, der er fremført i eftermiddag, og jeg skal heller ikke trække tiden ud med at gennemgå det, der måske kunne siges om nogle af de mange ændringsforslag.

Jeg har dog nogle enkelte bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Henry Christensen, som, selv om det ærede medlem sagde, han ikke ønskede at indlede nogen, jeg ved ikke, om det ærede medlem brugte udtrykket økonomisk eller politisk debat, så dog nævnede den kendsgerning, at man med det foreliggende tillægsbevillingslovsforslag nu efter ændringsforslagene sluttede med at have brugt ikke blot de 375 mill. kr., der var afsat på finansloven, men var kommet op på 1 145 mill. kr.

Også jeg kan se, at det er en temmelig stor stigning. Men når det ærede medlem så fortsætter og siger i en bebrejdende tone både til mig som finansminister og til ministrene i det hele taget, at dette går ikke, nu må man være indstillet på, at kun fornuftige forslag og kun forslag, som overhovedet ikke kan undgås, må fremmes, så vil jeg gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at den stigning, der her er sket fra de 375 mill. kr. til de 1 145 mill. kr., jo for en væsentlig del drejer sig om det, man kalder uafvendelige udgifter. Jeg tror, det ærede medlem hr. Thestrup var inde på problemet: at det, der væsentligt havde bevirket stigningen, var uafvendelige ting, noget, som måtte gøres. Jeg vil gøre det ærede medlem hr. Henry Christensen opmærksom på, at allerede kort efter at jeg tiltrådte som finansminister, kunne man se, hvilke stigninger der var uafvendelige,